

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 279/2020
21.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Миролуба Томића, Јасмине Васовић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Латиновића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду К 845/18 (Спк 116/18) од 11.07.2019. године и Кв 1596/2019 од 05.12.2019. године, у седници већа, одржаној дана 21.05.2020. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па се ПРЕИНАЧУЈУ правноснажна решења Основног суда у Новом Саду К 845/18 (Спк 116/18) од 11.07.2019. године и Кв 1596/2019 од 05.12.2019. године, тако што Врховни касациони суд, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка пуномоћника оштећеног ББ, адвоката Богдана Бијелице ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду К 845/18 (Спк 116/18) од 11.07.2019. године, окривљени АА, обавезан је да накнади трошкове кривичног поступка оштећеном ББ, на име нужних издатака и награде пуномоћника, адвоката Богдана Бијелице и да оштећеном на рачун пуномоћника исплати износ од 33.750,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности тог решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв 1596/2019 од 05.12.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адв. Милан Латиновић, због повреде закона из члана 441. став 4. и члана 314. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепено решење или да наведену одлуку преиначи, тако што ће одбити као

неоснован захтев оштећеног за накнаду трошкова кривичног поступка на име награде и нужних издатака пуномоћника оштећеног.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је одржао седницу већа о којој сходно члану 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљеног, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је основан.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним решењима повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП, на штету окривљеног тиме што је поступајући суд прекорачио своје овлашћење у погледу одлучивања о садржини споразума о признању кривичног дела у делу који се тиче трошкова кривичног поступка. У вези са тим бранилац у захтеву наводи да је у конкретном случају правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду К 845/2018 од 11.06.2018. године прихваћен споразум о признању кривичног дела закључен између Основног јавног тужиоца у Новом Саду и окривљеног у ком споразуму су дефинисани и трошкови кривичног поступка које је окривљени дужан да сноси, при чему наведеним споразумом није предвиђено да окривљени сноси било које друге трошкове кривичног поступка па ни трошкове оштећеног, нити је била предвиђена могућност да суд накнадно решењем одлучи о неким другим трошковима кривичног поступка. Имајући у виду да је сходно члану 314. став 1. тачка 4) ЗКП, споразум о трошковима кривичног поступка обавезни саставни елемент споразума о признању кривичног дела и да је суд наведени споразум прихватио, то, према наводима захтева, суд није био овлашћен да овај елемент споразума накнадно посебним решењем мења или допуњује другачије од оног како је то у споразуму и пресуди у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка одређено, тако да је суд усвајањем захтева пуномоћника оштећеног за накнаду трошкова кривичног поступка на штету окривљеног повредио закон из члана 441. став 4. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су основани из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је у кривичном предмету К 845/18, између Основног јавног тужиоца у Новом Саду и окривљеног АА закључен споразум о признању кривичног дела којим је, поред осталог, постигнута сагласност и о томе да окривљени сноси трошкове кривичног поступка према одлуци суда, односно судски паушал као и трошкове за извршено судско медицинско вештачење у износу од 25.229,00 динара које ће уплатити на рачун Основног јавног тужиоца у Новом Саду. Основни суд у Новом Саду је оценио да су испуњени сви законски услови за закључење споразума о признању кривичног дела и наведени споразум прихватио пресудом К 845/18 од 11.06.2018. године, којом пресудом је на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. тач.1. и 9. ЗКП, окривљени обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и то Основном јавном тужиоцу у Новом Саду у износу од 25.229,00 динара на име извршеног судско – медицинског вештачења и суду 5.000,00 динара на име судског паушала, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Одлучујући о захтеву пуномоћника оштећеног ББ, адв. Богдана Бијелице од 12.06.2018. године, за накнаду трошкова кривичног поступка Основни суд у Новом Саду је оценио да је захтев делимично основан и окривљеног обавезао да оштећеном накнади трошкове кривичног поступка у износу од 33.750,00 динара на име нужних издатака и награде пуномоћника. Кривично веће првостепеног суда је одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења исту одбило као неосновану.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП, прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. истог члана одређено да ће председник већа или судија појединац, ако недостају подаци о висини трошкова, донети посебно решење када се ти подаци прибаве.

Према одредби члана 314. став 1. тачка 4) ЗКП, обавезни део споразума о признању кривичног дела представља и споразум јавног тужиоца и окривљеног о трошковима кривичног поступка.

У конкретном случају надлежни јавни тужилац и окривљени су се споразумели да окривљени сноси трошкове кривичног поступка те је опредељена и њихова висина, који споразум је прихваћен од стране суда, па је окривљени пресудом Основног суда у Смедереву К 845/18 од 11.06.2018. године обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у назначеној висини.

Из изнетог произлази да је суд наведеном правноснажном пресудом одлучио и ко ће сносити трошкове и колико они износе.

Одлука о висини трошкова, али не и о томе ко трошкове сноси, може бити садржана у посебном решењу, само изузетно, сагласно ставу 2. члана 262. ЗКП.

По налажењу овога суда у конкретној процесној ситуацији када су се јавни тужилац и окривљени сагласили о трошковима кривичног поступка и када је такав споразум прихваћен пресудом од стране суда, којом је одлучено и о основу и о висини трошкова кривичног поступка, суд није могао посебним решењем применом члана 262. став 2. ЗКП, да обавезе окривљеног да сноси трошкове кривичног поступка који се односе на награду и нужне издатке пуномоћника оштећеног.

Стога се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је Основни суд у Новом Саду усвајањем захтева за трошкове кривичног поступка пуномоћника оштећеног и обавезивањем окривљеног да исте накнади, повредио закон из члана 441. став 4. ЗКП.

Имајући у виду изнето, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и преиначио побијана решења тако што захтев за накнаду трошкова пуномоћника оштећеног одбацио.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**